

Česká školní inspekce

Jihomoravský inspektorát

INSPEKČNÍ ZPRÁVA

Základní škola Dolní Bojanovice, okres Hodonín

Dolní Bojanovice 195, 696 17 Dolní Bojanovice

Identifikátor školy: 600 115 887

Termín konání inspekce: 14. – 16. leden 2004

Čj.:	16-1108/03-5174
Signatura:	ol7cx102

PŘEDMĚT INSPEKČNÍ ČINNOSTI

Předmětem inspekční činnosti bylo zjištění a zhodnocení:

- ❖ personálních podmínek vzdělávací a výchovné činnosti v základní škole vzhledem ke schváleným učebním dokumentům ve školním roce 2003/2004
- ❖ materiálně-technických podmínek vzdělávací a výchovné činnosti v základní škole vzhledem ke schváleným učebním dokumentům ve školním roce 2003/2004
- ❖ průběhu a výsledků vzdělávání a výchovy na 1. stupni základní školy v předmětech český jazyk, matematika, prvouka, přírodověda a vlastivěda vzhledem ke schváleným učebním dokumentům ve školním roce 2003/2004
- ❖ průběhu a výsledků vzdělávání a výchovy na 2. stupni základní školy v předmětech český jazyk, matematika, cizí jazyky (anglický jazyk, německý jazyk), dějepis a fyzika vzhledem ke schváleným učebním dokumentům ve školním roce 2003/2004
- ❖ rozšíření učebních plánů vzdělávacích programů pro základní vzdělávání

CHARAKTERISTIKA ŠKOLY

Základní škola Dolní Bojanovice, okres Hodonín, je příspěvkovou organizací, jejímž zřizovatelem je Obec Dolní Bojanovice, 696 17 Dolní Bojanovice 383. Škola sdružuje mateřskou školu s kapacitou 100 dětí, základní školu s kapacitou 540 žáků, školní družinu s kapacitou 50 žáků, školní klub s kapacitou 50 žáků, školní jídelnu mateřské školy s kapacitou 120 jídel a školní jídelnu základní školy s kapacitou 450 jídel. Mateřská škola a školní jídelna mateřské školy se staly součástí základní školy od 1. ledna 2004. V 16 třídách základní školy je v tomto školním roce vzděláváno 329 žáků z Dolních Bojanovic a dvou okolních obcí (Starého Poddvorova a Josefova). Ve všech ročnících probíhá výuka podle vzdělávacího programu Základní škola, č. j. 16 847/96-2. Na základě zařazení školy do experimentálního ověřování integrace žáků s mentálním postižením do běžné základní školy je v prvním ročníku jeden žák vzděláván podle vzdělávacího programu Zvláštní škola, č. j. 22 980/97-22. Do dvou oddělení školní družiny je zapsáno 47 žáků, činnosti jedné skupiny školního klubu se účastní 12 žáků 2. stupně základní školy. Do tří oddělení mateřské školy, která působí na odloučeném pracovišti Dolní Bojanovice, U Školky 370, je zapsáno 84 dětí.

HODNOCENÍ PERSONÁLNÍCH PODMÍNEK VZDĚLÁVACÍ A VÝCHOVNÉ ČINNOSTI VZHLEDEM KE SCHVÁLENÝM UČEBNÍM DOKUMENTŮM

Podmínky odborné a pedagogické způsobilosti byly zjišťovány a hodnoceny u 18 pedagogických pracovníků, kteří v době inspekce vyučovali hospitovaným předmětům. Deset z nich svým vzděláním splňovalo podmínky odborné a pedagogické způsobilosti požadované příslušnou vyhláškou. Pět vyučujících výše uvedené podmínky nespĺňuje a tři nespĺňují podmínky pedagogické způsobilosti. Učitelka, která vykonává funkci výchovné poradkyně, absolvovala kvalifikační studium pro výchovné poradce. Úvazky jsou dle aktuálních možností a aprobační jednotlivých vyučujících stanoveny uvážlivě.

Organizace chodu školy vychází z organizačního řádu, ve kterém jsou jasně stanoveny kompetence jednotlivých kategorií zaměstnanců školy. Činnosti úseků školy (*ekonomického, technického a pedagogického*) jsou efektivní a odpovědnosti za jejich bezproblémové fungování jsou jasně stanoveny. Povinnosti všech zaměstnanců jsou konkrétně vymezeny

v pracovních náplních, se kterými byli všichni prokazatelně seznámeni. Organizační struktura školy je funkční.

Informace uvnitř školy jsou pracovníkům předávány na pravidelných provozních poradách, na jednáních pedagogické rady, prostřednictvím školního rozhlasu, nástěnek ve sborovně a na chodbách školy. Přenos informací uvnitř školy je plynulý. Poradními orgány vedení školy jsou pedagogická rada, metodické sdružení učitelů 1. stupně a předmětové komise na 2. stupni. Jejich činnost napomáhá bezproblémovému chodu školy a naplňování zvolených vzdělávacích programů. Méně vhodné je sdružení vyučujících českého, anglického a německého jazyka v předmětové komisi jazyků, ve které se problematice výuky cizích jazyků věnuje minimální pozornost.

Začínajícím učitelům je ve škole poskytována péče po dobu dvou let. Při plnění pracovních povinností a především při orientaci v pravidlech chodu a provozu školy jsou vedeni uvádějícím učitelem. Nekvalifikovaným učitelům není přidělován uvádějící učitel, ale kvalita výchovně-vzdělávací práce je u těchto vyučujících kontrolována častěji a důkladněji v rámci hospitační činnosti. Menší pozornost je u začínajících a nekvalifikovaných pracovníků věnována jejich metodickému vedení. Kontrola a vedení provozních zaměstnanců školy, které jsou v kompetenci zástupce ředitele školy, jsou účinné.

Kontrola výchovně-vzdělávací práce pedagogických pracovníků je realizována formou hospitační činnosti ředitele a jeho zástupce. Hospitační záznamy obsahují stručný popis průběhu hodiny a hodnocení, která jsou s jednotlivými učiteli při pohospitačních rozhovorech projednávána. Zobecněné poznatky z hospitačí jsou na poradách pravidelně sdělovány ostatním vyučujícím. Méně důsledná je kontrola přijatých opatření v případě zjištěných nedostatků v práci učitelů. Hospitační činnost vedení školy pozitivně ovlivňuje přípravu vyučujících na výuku, avšak méně se promítá do výběru metod a forem práce ve vyučovacím procesu.

V oblasti personálního zabezpečení výuky vedení školy spolupracuje s úřadem práce. Plánování v oblasti lidských zdrojů je funkční.

Pracovníci školy se pravidelně účastní vzdělávacích akcí a na schůzkách metodického sdružení a předmětových komisí informují ostatní zaměstnance o kvalitě a obsahu jednotlivých seminářů. Další vzdělávání pedagogických pracovníků probíhá v souladu se zaměřením a cíli školy. Vedením školy je evidováno a regulováno, avšak využívání získaných poznatků a informací pro další zkvalitňování práce všech vyučujících není dosud příliš systematické.

Vedení školy má kvalitně vypracovaný plán kontrol a následný systém hodnocení. Motivuje zaměstnance finančně i pochvalou. S hodnocením seznamuje pracovníky na pravidelných měsíčních pracovních poradách. Přesně stanovená kritéria pro přidělování osobních příplatků a odměn vhodně motivují zaměstnance a přispívají ke zkvalitňování jejich práce. K sebehodnocení pracovníci školy vedení nejsou.

Personální podmínky výchovně-vzdělávací činnosti školy měly celkově velmi dobrou úroveň.

HODNOCENÍ MATERIÁLNĚ-TECHNICKÝCH PODMÍNEK VZDĚLÁVACÍ A VÝCHOVNÉ ČINNOSTI VZHLEDEM KE SCHVÁLENÝM UČEBNÍM DOKUMENTŮM

Základní škola sídlí v budově pavilónového typu, umístěné na kraji obce. Již několik let prochází postupnou rekonstrukcí. Opravy jsou prováděny plánovitě s ohledem na organizaci výchovy a vzdělávání a budoucí začlenění mateřské školy do budovy základní školy. V tomto

školním roce došlo ke zprovoznění půdní vestavby, v níž škola získala prostory pro odborné učebny a zázemí pro mimoškolní činnost. K výuce je v současné době používáno 16 kmenových a 13 odborných učeben (fyziky a chemie, přírodopisu, výtvarné výchovy, hudební výchovy, dílny, šití, cvičná kuchyně, náboženství, dvě počítačové a tři jazykové učebny). Výuka tělesné výchovy probíhá v dostatečně prostorné tělocvičně, vhodně vybavené tělovýchovným nářadím a náčiním. Část tělovýchovného pavilónu prochází stavebními úpravami, což mělo občas negativní vliv na průběh výchovně-vzdělávací činnosti ve škole. V areálu školy se nachází rozsáhlý školní pozemek a venkovní tělovýchovný trakt se třemi hřišti a běžeckou dráhou. Kmenové učebny, velikostí odpovídající počtu žáků, byly čisté a esteticky vyzdobené. Především na 1. stupni výzdoba a vybavení tříd přispívaly ke zvyšování zájmu žáků o výuku. Ve většině učeben na 2. stupni byly umístěny nástěnné obrazy nebo jednoduché názorné pomůcky pro výuku některých předmětů. Odborné učebny svým vybavením a výzdobou vytvářely podnětné prostředí pro výuku daných předmětů. Vynikající materiální podmínky byly především v nových jazykových a počítačových učebnách. Prostorné chodby, esteticky vyzdobené převážně žakovskými pracemi, umožňují dostatečnou relaxaci žáků o přestávkách.

Na 1. stupni základní školy jsou kromě vhodných učebnic v některých předmětech využívány také pracovní sešity. Na 2. stupni mají žáci k dispozici většinou ucelené řady učebnic, slovníky, tabulky, mapy, atlasy a v menší míře encyklopedie. Učební pomůcky v celé škole jsou převážně starší, málo obměňované a doplňované. Také knižní fond učitelské a žakovské knihovny je značně zastaralý. Audiovizuální technikou a výukovými počítačovými programy pro některé předměty je škola vybavena velmi dobře. Jedna počítačová učebna vybavená v rámci celostátního projektu serverem, jedním učitelským, deseti žakovskými počítači a tiskárnou, byla doplněna třemi počítači pořízenými z vlastních zdrojů školy. Ze všech těchto počítačů je možné připojení na Internet. Ve druhé učebně je k dispozici celkem 12 starších síťově propojených počítačů bez přístupu na Internet, které škola získala z vlastních prostředků. Další pět počítačů umístěných v kancelářích školy je využíváno především k evidenci žáků a vedení administrativy školy. Tělesně postižený žák má k dispozici speciální nastavitelnou žakovskou lavici. Pomůckami pro žáky se speciálními vzdělávacími potřebami je škola vybavena velmi dobře.

Tělovýchovný areál využívají v době mimo vyučování různé společenské a zájmové organizace. Místní tělovýchovné jednotě poskytla škola pro organizování její činnosti místnost *mimoškolního klubu*.

Kontrolu materiálního zázemí školy provádí ředitel při každodenních prohlídkách budovy. Aplikaci učebních pomůcek do výuky sleduje během hospitační činnosti. Ze sešitů návštěv zavedených v počítačových učebnách získává přehled o efektivnosti využívání výpočetní techniky. Rozbor zjištění je prováděn na jednáních pedagogické rady. Doplňování a obměna učebních pomůcek jsou prováděny především na základě doporučení metodického sdružení, předmětových komisí a správců kabinetů. Vedením školy jsou posouzeny a podle finančních možností školy jsou postupně realizovány.

Materiálně-technické podmínky vzdělávací a výchovné činnosti měly celkově velmi dobrou úroveň.

HODNOCENÍ PRŮBĚHU A VÝSLEDKŮ VZDĚLÁVÁNÍ A VÝCHOVY

Vzdělávací programy

V tomto školním roce jsou na obou stupních základní školy žáci vzdělávání podle vzdělávacího programu Základní škola, č. j. 16 847/96-2 a jeden žák prvního ročníku podle vzdělávacího programu Zvláštní škola, č. j. 22 980/97-22.

Individuální vzdělávací programy pro žáky integrované a žáky se speciálními vzdělávacími potřebami jsou velmi dobře zpracované podle metodického pokynu. Byly projednány s rodiči a všichni pedagogičtí pracovníci s nimi byli seznámeni. Jejich plnění ve výchovně-vzdělávací činnosti průběžně sleduje vedení školy a výchovná poradkyně.

Vzdělávací program Základní škola, č. j. 16 847/96-2 je realizován v souladu se zařazením školy do sítě škol, předškolních zařízení a školských zařízení, vzdělávací program Zvláštní škola, č. j. 22 980/97-22 na základě zařazení školy do experimentálního ověřování integrace žáků s mentálním postižením do běžné základní školy.

Učební plán rozpracovaný na podmínky školy ve školním roce 2003/2004 odpovídá učebnímu plánu školou zvoleného vzdělávacího programu. V 8. a 9. ročníku škola reagovala od září roku 2003 na změnu učebního plánu vzdělávacího programu Základní škola, č. j. 16 847/96-2 zvýšením týdenní hodinové dotace o jednu vyučovací hodinu. Výuka v hospitovaných předmětech probíhala v době inspekce podle platných učebních osnov.

Vzdělávání a výchova jednoho žáka s mentálním postižením integrovaného do základní školy probíhaly podle učebního plánu a učebních osnov vzdělávacího programu Zvláštní škola, č. j. 22 980/97-22. Péče o tohoto žáka byla příkladná.

Povinná dokumentace je ve škole řádně vedena a průkazně zachycuje průběh vzdělávání a výchovy žáků.

Výuka probíhala v souladu s učebními dokumenty realizovaných vzdělávacích programů.

Kontrolou plnění učebních osnov se vedení školy zabývá v rámci hospitační činnosti. Analýza výsledků je prováděna na měsíčních poradách pedagogických pracovníků, kde jsou také přijímána opatření k odstranění případných nedostatků. Na hodnocení naplňování osnov se podílejí i metodické sdružení na 1. stupni a předmětové komise na 2. stupni základní školy. Důsledné vyhodnocování je prováděno na pololetních jednáních pedagogické rady.

Kontrola naplňování učebních osnov je účinná.

Při organizování výchovy a vzdělávání škola vychází ze *Školního řádu pro žáky* a *Vnitřního řádu školy pro výchovné a správní zaměstnance*. Průběh výchovně-vzdělávací činnosti se řídí rozvrhem hodin a hodnocení žáků je prováděno podle *Klasifikačního řádu školy*.

Školní řád pro žáky, do kterého jsou zapracována práva žáků, společně s *Vnitřním řádem školy pro výchovné a správní zaměstnance* svými ustanoveními odpovídají požadavkům příslušného právního předpisu. Oba dokumenty byly prodiskutovány s pracovníky školy a schváleny na jednání pedagogické rady na začátku školního roku.

Řády odborných učeben, vyvěšené v příslušných místnostech, zohledňují plynulý provoz učeben, zacházení s jejich materiálním vybavením a dodržování zásad bezpečnosti a ochrany zdraví žáků.

Rozvrh hodin, který respektuje učební plán, je z hlediska psychohygienických zásad lépe sestaven na 2. stupni základní školy. Na 1. stupni jsou ve větší míře zařazovány dvě až tři hodiny stejného nebo příbuzného předmětu po sobě, což přispívá ke zvyšování únavy žáků. Přestávky v dopoledním vyučování jsou desetiminutové, po 2. vyučovací hodině je zařazena

přestávka dvacetiminutová. Mezi dopoledním a odpoledním vyučováním je zařazena přestávka v délce šedesáti minut. Z důvodu nevhodné dopravní obslužnosti je pro žáky 8. a 9. ročníku, kteří mají jeden den v týdnu odpolední vyučování, délka přestávky mezi 7. a 8. vyučovací hodinou pouze pětiminutová, což je v rozporu s příslušným právním předpisem.

Klasifikační řád školy napomáhá ke sjednocování hodnocení žáků v rámci celé školy. Pozornost je v něm věnována posuzování výsledků žáků se speciálními vzdělávacími potřebami.

Informace získávají žáci od třídních učitelů v rámci třídnických hodin, z hlášení školního rozhlasu a z vývěsek na informačních nástěnkách. Rodiče jsou seznamováni s výsledky vzdělávání a výchovy svých dětí průběžně prostřednictvím zápisů v žákovských knížkách, podrobněji na pravidelně konaných třídních schůzkách. Závažnější informace jsou zákonným zástupcům sdělovány písemně nebo během návštěvy učitele v rodině. Tento způsob úzké spolupráce učitelů s rodiči ředitel školy podporuje. O aktuálním dění ve škole jsou žáci i rodiče informováni školním časopisem *Školáček*, do kterého píše články žáci i pedagogičtí pracovníci. Veřejnosti jsou sdělovány údaje o činnosti školy a úspěších žáků v místním tisku a obecním rozhlasem. Podrobnější informace jsou k dispozici na webových stránkách školy, které jsou v současné době dokončovány.

Organizace výchovně-vzdělávacího procesu je funkční.

Funkci výchovné poradkyně vykonává učitelka, která absolvovala kvalifikační studium pro výchovné poradce. Řídí se plánem práce, který je časově rozvržen a v němž jsou stanoveny úkoly pro jednotlivá období. Pravidelně spolupracuje s pedagogicko-psychologickou poradnou a speciálním pedagogickým centrem a vede dokumentaci o žácích se specifickými vzdělávacími potřebami. S třídními učiteli, vedením školy a se speciálními pedagogy se podílí na vypracování individuálních vzdělávacích programů pro integrované žáky. Ty jsou projednávány s rodiči i žáky. Žákům devátých ročníků prostřednictvím propagačních materiálů na nástěnkách a ve volitelném předmětu *volba povolání*, kterému vyučuje, a jejich rodičům především na třídních schůzkách poskytuje informace týkající se volby povolání. O své práci vede přehledné záznamy.

Výchovná poradkyně současně plní funkci metodičky prevence sociálně-patologických jevů. Má vypracovaný *Minimální preventivní program „Škola bez drog“*, ve kterém se zaměřuje na podporu zdravého životního stylu a vytváření příznivého klimatu školy. V oblasti preventivních aktivit využívá široké nabídky besed a dalších speciálních programů. Třídní učitelé vypracovávají ve spolupráci s metodičkou sociogramy. S *Minimálním preventivním programem* jsou vyučující seznámeni a náměty z jeho obsahu zapracovávají do tematických plánů. Informace o své činnosti v oblastech výchovného poradenství i primární prevence předává metodička vedení školy a pedagogickým pracovníkům na pravidelných měsíčních poradách. Při realizaci aktivit *Minimálního preventivního programu* byla navázána spolupráce s několika organizacemi, které se zabývají problematikou prevence. V případě potřeby mohou zájemci z řad žáků, rodičů a učitelů metodičku kdykoliv kontaktovat. Zjištěné problémy jsou neprodleně řešeny. Ke své práci však nemá dostatek vhodných pomůcek, zejména odborné literatury.

Výchovné poradenství přispívá ke zkvalitnění výchovně-vzdělávacího procesu.

Průběh a výsledky vzdělávání a výchovy na 1. stupni základní školy v předmětech český jazyk, matematika, prvouka, přírodověda a vlastivěda

Učivo, rozpracované pro všech pět ročníků 1. stupně do časově rozvržených tematických plánů, vycházelo z učebních osnov. Většina vyučujících byla na výuku vzorně připravena. Příkladně bylo naplánováno vyučování matematiky, českého jazyka a přírodovědy. Učitelky kladly důraz nejen na pamětné a vědomostní osvojení probíraného učiva, ale velkou pozornost věnovaly, zejména v prvních třídách, rozvoji klíčových kompetencí žáků.

Na 1. stupni vyučují tři učitelky, které svým vzděláním nesplňují podmínky odborné a pedagogické způsobilosti. Kvalita výuky tím negativně poznamenána nebyla.

V průběhu sledovaných hodin byly účelně využívány dostupné, poměrně však zastaralé učební pomůcky. Zařazování jednoduchých názorných pomůcek, na jejichž tvorbě se podílely vyučující, zvyšovalo zájem žáků o výuku.

Učitelky volily pestré formy a metody práce, které odpovídaly věku žáků. Pro alternativní vzdělávací a výchovné metody práce byl ve třídách vhodně uspořádán školní nábytek. Efektivita výuky byla velmi dobrá jednak při frontální práci, jednak při kooperativních činnostech, skupinovém vyučování, při soutěžích i při práci ve dvojicích. Mimořádně příkladná byla hrově pojatá organizace výuky integrovaných žáků, která byla zaměřena především na jejich osobnostní a sociální rozvoj. Vynikající úspěšnost žáci dosahovali při interaktivních činnostech. V *českém jazyce* byl kladen důraz na techniku čtení, správnou výslovnost, osvojení a upevnění gramatických jevů. V *matematice* žáci zvládali s viditelným zájmem pamětné počítání, které bylo rozvíjeno soutěživým způsobem. V *prvouce, přírodovědě a vlastivědě* uměli žáci při opakování využít získaných vědomostí a dovedností. Dokázali téměř přesně začlenit živočichy do druhů, tříditi minerály, nerosty a horniny, orientovali se rychle v historických časových údobích a měli osvojeny základní pracovní návyky.

Učitelky volily k motivaci žáků příklady z každodenního života, obrázky, knížky a encyklopedie. Účinným nástrojem průběžné motivace byl řízený rozhovor s žáky, který měl na úspěšnost žáků pozitivní vliv. Vstupní motivace však bylo využito ojedinele.

Při frontálně organizované výuce, převládal verbální projev učitelek. To se odrazilo v kvalitě mluveného projevu žáků, komunikaci a v hodnocení jejich práce. V případech, ve kterých se jednalo o činnostní pojetí výuky, a těch bylo více, byly interaktivní role vyvážené. Žáci projevovali svůj názor, učili se rozhodovat a posuzovat, co je správné a co není. Komunikace probíhala nejen od učitele k žákům, ale i vzájemně mezi žáky. Při činnostech a kooperativních technikách bylo efektivně využito také sebehodnocení.

Průběh a výsledky vzdělávání a výchovy ve sledovaných předmětech na 1. stupni základní školy měly celkově velmi dobrou úroveň.

Průběh a výsledky vzdělávání a výchovy v českém jazyce na 2. stupni základní školy

Výuku předmětu zajišťují ve škole čtyři učitelé. Hospitace proběhly ve všech ročnících a u všech vyučujících. Dvě hodiny byly zaměřeny na jazykové učivo, jedna na sloh a jedna na literaturu. Výuka probíhala podle vypracovaných tematických plánů, které byly v souladu s osnovami. Učivo vhodně navazovalo na předcházející témata.

Všichni vyučující splňují podmínky odborné a pedagogické způsobilosti, což pozitivně ovlivnilo především odbornou a věcnou správnost výuky.

Výuka probíhala v esteticky vyzdobených kmenových třídách, které ale byly pro výuku českého jazyka málo podnětné. Žáci používali ucelené řady učebnic. V hodině slohu pracovali s Pravidly českého pravopisu, v literatuře použila vyučující portréty spisovatelů a pohádkové

knížky, což přispívalo ke zvýšení jejich zájmu o výuku. V hodinách mluvnice pracovali žáci s nakopírovanými materiály, které připravil vyučující.

Vyučovací čas byl ve všech hodinách efektivně využit. Po úvodním frontálním opakování následovalo probírání nového učiva. V hodinách mluvnice byli žáci návodnými otázkami a úkoly vedeni k tomu, aby se aktivně podíleli na vyvozování nového učiva. Dostatek času byl věnován procvičování a upevňování učiva frontálně i formou skupinové práce. Vyhodnocování však bylo zdlouhavé a vedlo k nekázní. Pouze v jedné hodině pracoval učitel diferencovaně se žáky se specifickými vzdělávacími potřebami. V hodině literatury se vyučující věnovala nácviku správné techniky čtení. Činnosti učitelů a žáků se vhodně doplňovaly. Vyučující reagovali na únavu žáků a zařazovali do hodin relaxační chvílky. Bylo též dbáno na správné sezení žáků při psaní.

Vstupní motivace se omezovala jen na seznámení s obsahem hodiny. Průběžná motivace byla výraznější. Aktualizací učiva, zařazováním zajímavostí, které souvisely s probíraným tématem, byl zvyšován zájem žáků o výuku. To se projevilo ve vyšší úspěšnosti učení.

Z průběhu hodin a zejména z komunikace mezi učiteli a žáky i mezi žáky navzájem vyplynula příjemná pracovní atmosféra. Menší nedostatky byly shledány v rozvoji komunikativních dovedností, zejména v tvorbě otázek a odpovědí. V delších souvislých projevech žáků se vyskytovaly taktéž nedostatky.

Učitelé hodnotili žáky za dílčí znalosti. Pouze v literatuře byli žáci klasifikováni za delší ucelený verbální projev. Hodnocení skupinové práce mělo motivační charakter. Ojedinele byl oceňován pokrok žáků. K sebehodnocení žáci vedeni nebyli.

Průběh a výsledky vzdělávání a výchovy v českém jazyce měly velmi dobrou úroveň.

Průběh a výsledky vzdělávání a výchovy v matematice na 2. stupni základní školy

Hospitace v matematice proběhly ve všech ročnících a u všech učitelů, kteří ve škole zajišťují výuku předmětu. Příprava vyučujících, která vycházela z vypracovaných časově rozvržených tematických plánů, byla většinou pečlivá a zodpovědná. Probíraná látka na sebe plynule navazovala. Reálné vyučovací cíle, zaměřené převážně na obsah učiva, vycházely ze znalosti aktuálního složení tříd a v průběhu hodin se je dařilo naplňovat. Ojedinele byly cíle stanoveny spíše z hlediska činnosti učitele, než znalostí a dovedností žáků.

Absence odborné a pedagogické způsobilosti u jedné ze tří učitelů, kteří matematiku ve škole vyučují, neměla negativní dopad na kvalitu výuky. Naopak její invence, zájem o předmět a časté střídání metod a forem práce přispívaly k aktivizaci žáků.

Podnětnost prostředí pro zvýšení zájmu žáků o matematiku ve většině kmenových učeben, v nichž výuka předmětu probíhala, poněkud snižovala chybějící matematická výzdoba. Často ve výuce používané učebnice umožňovaly žákům řešit příklady s postupně se zvyšující náročností, při ověřování shodnosti obrazců zvyšovat jejich dovednosti a zařazovat problémové úlohy. Při určování druhých mocnin racionálních čísel žáci efektivně pracovali s tabulkami. Samostatnost a řešení úkolů vlastním tempem žákům umožňovaly vyučujícími připravené a nakopírované texty s příklady a úlohami.

Pouze v jedné hospitované hodině docházelo k častému obměňování metod a forem výuky. Žáci sesazení do skupinek střídali samostatnou práci s činnostmi ve skupinách, při výkladu nové látky se podíleli v rámci velmi dobře vedeného řízeného rozhovoru na vyvozování a zobecnění nových poznatků. Během samostatných činností pracovali ohleduplně k ostatním spolužákům, ve skupinách pod vedením určeného žáka vzájemně spolupracovali. Žáci byli aktivní, projevovali o výuku zájem a prokazovali velmi dobré znalosti a dovednosti. Ve zbývajících sledovaných hodinách byla především aplikována frontální výuka s občasným

využitím řízeného rozhovoru. Převažující byla role učitele a nedařilo se do vyučovacího procesu aktivně zapojovat všechny žáky. Jejich včlenění do výuky bylo důslednější během samostatných prací, které vyučující zařazovali především při procvičování. V jejich průběhu poskytovali žákům individuální pomoc a kontrolovali jejich výsledky. Výuka byla vedena odborně správně, učitelé kladli důraz na správné matematické vyjadřování a zápis příkladů. K rozvoji logického myšlení přispívalo zařazování problémových úkolů a slovních úloh. Při rýsování však žáci nebyli důsledně vedeni k přesnosti. Kontrolou výsledků samostatných prací získávali žáci zpětnou vazbu své úspěšnosti a učitelé poznatky o zvládnutí učiva. Velmi pěknou individuální péči věnoval vyučující integrovanému tělesně postiženému žákovi. V hodinách učitelé převážně dbali na větrání a kvalitní osvětlení učeben. Nedokázali však většinou reagovat na únavu žáků zařazením odpočinkových aktivit, ojediněle docházelo k relaxaci žáků častějšími střídáním činností.

Vhodná vstupní motivace, zařazená do úvodu větší části sledovaných hodin, přispívala k podnícení zájmu žáků o výuku. V průběhu výuky vyučující využívali životních zkušeností žáků a na slovních úlohách poukazovali na praktické aplikace znalostí. K pozitivnímu povzbuzování žáků a pochválení za kvalitní řešení úkolů docházelo v menší míře.

V hodinách byla navozena klidná pracovní atmosféra. Vyučující měli k žákům velmi pěkný vztah, akceptovali jejich osobnosti. V hodinách s frontální výukou převažoval verbální projev učitele a nebyl vytvářen dostatečný prostor pro rozvoj komunikativních dovedností žáků. Pouze v jedné hodině žáci při skupinových činnostech vzájemně komunikovali a spolupracovali a v rámci kvalitně vedeného řízeného rozhovoru šířili a objasňovali a obhajovali své názory a poznatky.

Práci skupin v jedné hodině učitelka průběžně sledovala a často hodnotila výsledky jednotlivců i celých týmů. V hodinách s frontální výukou byli žáci hodnoceni velmi stručně. Klasifikace neproběhla, k sebehodnocení nebo hodnocení spolužáků byli žáci vedeni výjimečně. Zhodnocení individuálních výkonů žáků v závěru hodin prováděno nebylo.

Průběh a výsledky vzdělávání a výchovy v matematice měly velmi dobrou úroveň.

Průběh a výsledky vzdělávání a výchovy v cizích jazycích (anglickém jazyce a německém jazyce) na 2. stupni základní školy

Plánování výuky cizích jazyků vychází z tematických plánů, které respektují platné učební osnovy a zajišťují návaznost učiva v jednotlivých ročnících. Výukové cíle v převážné části sledované výuky byly reálné, stanovené s ohledem na aktuální stav třídy, avšak většinou byly orientované na obsahovou stránku učiva, méně na rozvoj kompetencí a vytváření postojů žáků. V průběhu výuky byly postupně naplňovány. Ojediněle poněkud nekonkrétní formulace cílů neumožňovala kontrolu míry jejich naplnění v závěru hodiny. Probírané učivo logicky navazovalo na předcházející témata.

V době inspekce výuku anglického a německého jazyka na 2. stupni zabezpečovaly celkem čtyři vyučující, z nichž jedna svým vzděláním splňuje podmínky odborné a pedagogické způsobilosti, dvě tyto podmínky nesplňují a v jednom případě chybí způsobilost pedagogická. Tato nepříznivá situace v personálním zabezpečení výuky cizích jazyků se v některých hospitovaných hodinách negativně projevila zejména v metodickém vedení hodiny. Učivo bylo interpretováno věcně správně.

Všechny hospitované hodiny anglického a německého jazyka probíhaly v nově vybudovaných odborných učebnách, které jsou prostorné a esteticky vyzdobené nástěnnými mapami a obrazy. V jedné z nich žáci prakticky využívali audiotechniku se sluchátky. Prostředí těchto tříd je z hlediska výuky cizích jazyků pro žáky velmi podnětné a motivující. Vzhledem

k cílům výuky a realizovaným činnostem byly učebny vhodně vybaveny. V hodinách byly účelně využívány zejména učebnice a sešity, v menší míře i nahrávky cizojazyčných textů a nakopírované materiály. Slovníky, kterých je ve škole menší množství, časopisy či jiné zdroje informací pro podporu názornosti výuky a probuzení zájmu žáků o probírané učivo využity nebyly.

Sledovaná výuka cizích jazyků byla řízena jasně a účelně. V některých hodinách nebylo zastoupení aktivních a pasivních činností žáků zcela vyvážené. Žáci neměli vždy dostatek prostoru pro práci s chybou a pro použití vlastních postupů řešení zadaných úkolů. Převážná část hodin byla vedena v mateřském jazyce, což výrazně snižovalo úroveň cizojazyčné atmosféry. Učitelky využívaly účelně zejména frontální styl výuky, v menší míře zařazovaly práci ve skupinách nebo ve dvojicích, dialogizaci a improvizaci. Ve většině hodin byl kladen velký důraz na gramatické a lexikální zvládnutí učiva, malá pozornost byla věnována používání cizího jazyka v běžných situacích každodenního života. Žáci většinou teoreticky zvládali gramatická pravidla, avšak měli potíže s jejich aplikací při praktickém použití a při samostatném vyjadřování v cizím jazyce. Většinou nedokázali přirozeně užívat jazykových prostředků adekvátních dané situaci, pohotově a jazykově správně reagovat na cizojazyčné pokyny a otázky. Poněkud stereotypní styl výuky příliš nemotivoval žáky k aktivnímu zapojení do procesu učení.

Psychohygienické zásady výuky byly převážně respektovány. Jen v malé části hodin nebyly zařazeny relaxační aktivity, žáci nebyli plně soustředěni a efektivita jejich učení pak byla na nižší úrovni.

Vstupní motivace žáků spočívala zejména ve sdělení výukového cíle. Užitečnost učiva pro praktické využití žákům vysvětlována nebyla. V průběhu jednotlivých hodin byli žáci občas motivováni aktualizací obsahu učiva a příklady z praxe. V důsledku nepříliš výrazné motivace se žáci v některých hodinách aktivně do výuky nezapojovali a pouze pasivně přijímali předkládané informace. K týmové spolupráci byli vedeni ojedinele.

Stanovená pravidla jednání byla učitelkami a žáky respektována, všechny hospitované hodiny cizích jazyků probíhaly v klidné pracovní atmosféře. V převážné části hospitovaných hodin však převládal verbální projev vyučujících nad projevy žáků. Rozvoj komunikativních dovedností žáků byl systematicky podporován jen zřídka. Pro komunikaci a interakci mezi žáky navzájem nebyl vždy vytvářen dostatečný prostor.

Znalosti a dovednosti žáků byly prověřovány zejména společným ústním nebo písemným opakováním. V menší míře byla k průběžnému hodnocení žáků využívána pochvala. V závěru hodin chybělo hodnocení výkonu žáků. Klasifikace, realizovaná jen v malé části sledované výuky, byla objektivní, většinou však nezdůvodněná. K sebehodnocení ani k hodnocení ostatních žáci vedeni nebyli.

Průběh a výsledky vzdělávání a výchovy v cizích jazycích byly celkově na dobré úrovni.

Průběh a výsledky vzdělávání a výchovy v dějepisu na 2. stupni základní školy

Hospitace proběhly u všech vyučujících dějepisu a ve všech ročnících. Všechny hodiny se vyznačovaly pečlivou přípravou učitelů. Cíle výuky byly přesně stanoveny a učivo navazovalo na předcházející témata. K důslednější diferencované práci se žáky se speciálními vzdělávacími potřebami v průběhu sledované výuky nedocházelo.

Ze čtyř učitelů dějepisu dva svým vzděláním splňují podmínky odborné a pedagogické způsobilosti. Dva zbývající nesplňují podmínky pedagogické způsobilosti. Tato skutečnost však neměla negativní dopad na odbornou a věcnou správnost výuky.

Výuka probíhala v kmenových třídách, které byly upravené a čisté. Žáci pracovali především s vhodnými učebnicemi. Většinu použitých pomůcek si učitelé připravovali sami, neboť ve škole není dostatek vhodných pomůcek pro výuku dějepisu.

V průběhu hospitovaných hodin docházelo ke střídání různých metod výuky. Výklad učitele byl doplňován skupinovou prací žáků a zadáváním individuálních úkolů. V jedné sledované hodině bylo kvalitně pracováno s chybou. Učitelé pravidelně kontrolovali písemnosti žáků a dbali na jejich úpravu. Ve všech hodinách prokazovali žáci velmi dobré znalosti. Méně promyšlené časové rozvržení jedné hodiny však neumožnilo zcela naplnit stanovený vyučovací cíl. Pouze ojedinele reagovali vyučující na zvýšenou únavu žáků zařazením tělovýchovné relaxační aktivity.

Na začátku hodin byli žáci vhodně motivováni. Pro zvýšení motivace v průběhu hodiny zařazovali učitelé různé soutěže, kvízy a podporovali týmovou spolupráci žáků při řešení problémových úkolů.

Z komunikace mezi učiteli a žáky byl patrný zájem žáků o výuku, který přispěl k vytvoření příznivého pracovního klimatu. V komunikativních dovednostech žáků byly shledány nedostatky zejména v sestavování smysluplných otázek a odpovědí. Žáci se většinou vyjadřovali jednoslovně.

Ve dvou hodinách proběhlo pouze úvodní frontální opakování bez klasifikace. Vyučující žáky pochválil a povzbudil k další práci. Ve dvou zbývajících hodinách byly individuální výkony žáků i výsledky skupinové práce ohodnoceny známkami. Hodnocení nebylo učiteli vždy zdůvodněno. V některých hodinách chybělo závěrečné hodnocení práce žáků a průběhu hodiny.

Průběh a výsledky vzdělávání a výchovy v dějepisu byly celkově velmi dobré.

Průběh a výsledky vzdělávání a výchovy ve fyzice na 2. stupni základní školy

Hospitace se uskutečnily ve všech ročnících a u obou učitelů zajišťujících ve škole výuku fyziky. Časově rozvržené tematické plány předmětu zabezpečují kontinuitu učiva mezi jednotlivými ročníky a zajišťují plynulou návaznost probíraného učiva. Vyučující byli na vyučovací hodiny svědomitě připraveni. Výukové cíle, formulované ve dvou sledovaných hodinách spíše z hlediska činnosti učitele, byly zaměřeny především na poznatkovou oblast. Byly však stanoveny reálně, přiměřeně schopnostem žáků a převážně byly v průběhu hodin plněny.

Jeden z učitelů fyziky svým vzděláním nespĺňuje podmínky pedagogické způsobilosti pro 2. stupeň základní školy. Tato skutečnost neměla výraznější negativní dopad na kvalitu výuky.

Výzdoba a vybavení odborné učebny fyziky a chemie, ve které probíhala převážná část sledovaných hodin, vytvářely podnětné prostředí a podílely se na zvyšování zájmu žáků o předmět. K jejich aktivitě také přispívalo časté předvádění pokusů, na jejichž demonstraci se občas podíleli i žáci, zařazování názorných pomůcek a ojedinelé využití didaktické techniky. Ke zlepšení dovedností žáků v jedné hospitované hodině přispívaly žakovské pokusy prováděné ve skupinkách, z jejichž výsledků žáci ve spolupráci s vyučujícím vyvozovali nové poznatky. Obrázky v učebnici sloužily v jednom případě jako vzor k neefektivnímu překreslení do sešitů.

Výuka byla vedena převážně frontálním způsobem s převládajícími aktivitami učitelů. Při občasném využití řízeného rozhovoru vyučující komunikovali s několika aktivnějšími žáky, většina ostatních pouze pasivně sledovala průběh výuky. I při zařazení demonstračních pokusů se na vyvozování výsledků podíleli žáci spíše ojedinele a zobecnění prováděl

především vyučující. Pouze v jedné sledované hodině zařazením žákovských pokusů, prováděných ve skupinách, bylo uplatněno činnostní pojetí výuky. Žáci pracovali podle jasných a srozumitelných pokynů učitele se zájmem a zlepšovali své dovednosti. Vhodným zařazením hodin předmětu do rozvrhu a členěním jednotlivých hospitovaných hodin byly psychohygienické zásady převážně respektovány. Relaxaci žáků však vyučující nevěnovali dostatečnou pozornost.

Méně výrazná vstupní motivace většinou spočívala ve sdělení tématu a průběhu hodiny. K výraznějšímu podnětí zájmu žáků o výuku docházelo v průběhu hodin aktualizací učiva, využitím praktických zkušeností žáků a aplikací mezipředmětových vztahů. Výrazným motivačním prvkem bylo zařazení demonstračních a žákovských pokusů, zvláště když se na jejich provádění podíleli sami žáci.

Dohodnutá pravidla chování a jednání byla vyučujícími i žáky dodržována. Komunikace a spolupráce žáků se odvíjela od zvolených forem výuky. V hodinách s frontálními metodami značně převažoval verbální projev učitele a žáci měli málo možností k vyjádření svých názorů a zlepšování vyjadřovacích dovedností. Občas vyučující kladli řečnické otázky. Pouze při skupinových činnostech v jedné sledované hodině žáci vzájemně diskutovali o provedení a výsledcích pokusů a spontánně spolupracovali.

Klasifikace žáků, prováděná v menší míře, byla objektivní, ale ne vždy zdůvodněná. Hodnocení většinou stručných odpovědí žáků na otázky učitelů probíhalo především při frontálním ověřování osvojených poznatků. V závěru hodin vyučující hodnocení výkonů žáků neprováděli.

Průběh a výsledky vzdělávání a výchovy ve fyzice byly celkově na dobré úrovni.

Výsledky vzdělávání zjišťované školou

Škola si zjišťuje výsledky vzdělávání vlastním zavedeným způsobem. Mezi základní nástroje patří např. srovnávací písemné práce mezi ročníky, čtvrtletní písemné práce z českého jazyka a matematiky, slohové práce, vlastní i komerční testy. Získané údaje škola zpracovává většinou jen statisticky, systematickou analýzu úspěšnosti ve vzdělávání a výchově žáků se zpětnou vazbou zatím neprovádí. Analýza, která by měla vliv na obsah, cíle, metody a celkovou kvalitu vzdělávací a výchovné činnosti je teprve v začátcích.

Vzdělávání a výchova měly celkově ve škole velmi dobrou úroveň.

TEMATICKÁ ZJIŠTĚNÍ

Rozšíření učebních plánů vzdělávacích programů pro základní vzdělávání

Ředitel školy rozšířil učební plán vzdělávacího programu Základní škola, č. j. 16 847/96-2, k 1. září 2003 o dvě vyučovací hodiny v souladu s metodickým pokynem k realizaci rozvojového programu *Rozšíření učebních plánů vzdělávacích programů pro základní vzdělávání čj. 31172/2002-22*. Z předložené dokumentace bylo zjištěno, že v 8. ročníku (třídy VIII. A, VIII. B) došlo k navýšení o jednu hodinu týdně a jedná se o zařazení dalšího volitelného předmětu *volba povolání*. V 9. ročníku (třídy IX. A, IX. B) byla týdenní hodinová dotace zvýšena o jednu hodinu volitelného předmětu *konverzace v cizím jazyce*. Navýšení bylo provedeno u všech žáků a lze ho jednoznačně identifikovat z dokumentace, ve které učitelé zaznamenávají průběh vzdělávací a výchovné činnosti. *Volbě povolání* vyučuje učitelka s odbornou způsobilostí, *konverzacím v cizích jazycích* učitelé kvalifikovaní

i nekvalifikovaní. Ze záznamů v třídních knihách bylo patrné, že se jedná o pravidelnou výuku, při které se žáci kmenových tříd vzdělávají společně. Navýšení nezpůsobilo škole organizační problémy, s výjimkou přestávky v odpoledním vyučování, která byla s ohledem na špatnou dopravní obslužnost dojíždějících žáků stanovena pouze v délce pěti minut. Hospitace proběhly v předmětu *volba povolání* v obou osmých třídách. Příprava vyučující na výuku byla pečlivá a promyšlená. Použité metody žáky aktivizovaly. V průběhu výuky byly u žáků rozvíjeny především kompetence a činnostní pojetí přispívalo k jejich zájmu o probírané téma. Obsah sledované výuky nepřinesl nárůst zátěže na žáky. Výuka měla charakter *navýšené vyučovací hodiny* dle metodického pokynu ministerstva.

DALŠÍ ZJIŠTĚNÍ

Rozhodnutí ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, kterým se mění zařazení do sítě škol, předškolních zařízení a školských zařízení, č. j. 30 331/03-21, s platností od 1. ledna 2004 ze dne 11. prosince 2003, není v souladu se Zřizovací listinou příspěvkové organizace Základní škola Dolní Bojanovice, okr. Hodonín, vydané Obcí Dolní Bojanovice, okres Hodonín, pod č. j. 1076/2003 ze dne 10. září 2003.

Ve Zřizovací listině příspěvkové organizace Základní škola Dolní Bojanovice, okr. Hodonín, se Na úseku základní školy vymezuje v Předmětu činnosti poskytování základního vzdělání, zajišťování činnosti školní jídelny, zajišťování činnosti školní družiny a školního klubu. Na úseku mateřské školy se vymezuje v Předmětu činnosti zabezpečení výchovy dětí umístěných v mateřské škole.

V Rozhodnutí ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, kterým se mění zařazení do sítě škol, předškolních zařízení a školských zařízení je uvedeno, že škola sdružuje mateřskou školu, základní školu, školní družinu, školní klub, školní jídelnu mateřské školy, školní jídelnu základní školy.

Ve Zřizovací listině příspěvkové organizace Základní škola Dolní Bojanovice, okr. Hodonín, není tedy obsaženo přiřazení školní jídelny mateřské školy k základní škole a není uvedena adresa odloučeného pracoviště, ve kterém působí mateřská škola.

VÝČET DOKLADŮ, O KTERÉ SE INSPEKČNÍ ZJIŠTĚNÍ OPÍRÁ

1. *Zřizovací listina příspěvkové organizace Základní škola Dolní Bojanovice, okr. Hodonín, vydaná Obcí Dolní Bojanovice, okres Hodonín, č. j. 1076/2003 ze dne 10. září 2003*
2. *Rozhodnutí ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, kterým se mění zařazení do sítě škol, předškolních zařízení a školských zařízení s účinností od 1. ledna 2004, č. j. 30 331/03-21 ze dne 11. prosince 2003*
3. *Koncepce Základní školy v Dolních Bojanovicích ze dne 1. září 2003*
4. *Roční plán práce školy na školní rok 2003/2004*
5. *Třídní knihy všech tříd ve školním roce 2003/2004*
6. *Třídní výkazy všech tříd ve školním roce 2003/2004*
7. *Katalogové listy všech tříd ve školním roce 2003/2004*
8. *Záznamy o práci v zájmových útvarech, volitelných a nepovinných předmětech ve školním roce 2003/2004*

9. *Organizační řád Základní škola Dolní Bojanovice, s platností od 1. ledna 2004 ze dne 16. prosince 2003*
10. *Školní řád pro žáky ZŠ Dolní Bojanovice s platností od 1. září 2003*
11. *Vnitřní řád školy pro výchovné a správní zaměstnance ZŠ Dolní Bojanovice ze dne 1. září 2003*
12. *Výkaz o základní škole Škol (MŠMT) V 3-01 podle stavu k 30. 9. 2003 ze dne 7. října 2003*
13. *Rozvrh hodin platný v době inspekce*
14. *Rozpis zvonění na ZŠ Dolní Bojanovice ve školním roce 2003/2004*
15. *Seznam nepovinných a volitelných předmětů a zájmových útvarů ve školním roce 2003/2004*
16. *Klasifikační řád školy ze dne 1. září 2003*
17. *Tematické plány sledovaných předmětů na školní rok 2003/2004*
18. *Zápisy z jednání pedagogické rady ve školním roce 2003/2004*
19. *Podkladová dokumentace a hospitační záznamy ČŠI, dotazník pro ředitele před inspekcí*
20. *Personální dokumentace pedagogických pracovníků působících v základní škole ve školním roce 2003/2004 včetně dokladů o dosaženém vzdělání*
21. *Učební plán ZŠ Dolní Bojanovice na školní rok 2003/2004*
22. *Individuální integrace žáka s mentálním postižením do ZŠ, č. j. 23 272/2003-24 ze dne 10. července 2003*
23. *Výroční zpráva o činnosti základní školy za školní rok 2002/2003 ze dne 29. září 2003*
24. *Plán kontrolní činnosti ředitele na školní rok 2003 –2004*
25. *Plán kontrolní činnosti ZŘ na 1. pololetí šk. roku 2003/2004 ze dne 26. srpna 2003*
26. *Plán hospitační činnosti ředitele školy pro školní rok 2003/2004*
27. *Plán hospitační činnosti ZŘ ve šk. roce 2003/2004*
28. *Vzorek žákovských knížek, sešitů a písemných prací žáků ve školním roce 2003/2004*
29. *Vzdělávání učitelů ve školním roce 2003/2004*
30. *Kritéria pro udělování osobního příplatku, Kritéria pro udělování odměn ze dne 1. září 1003*
31. *Pracovní náplně pracovníků školy na školní rok 2003/2004*
32. *Řády odborných učeben platné ve školním roce 2003/2004*
33. *Plán práce výchovného poradce pro školní rok 2003/2004*
34. *Minimální preventivní program „Škola bez drog“ školní rok 2003/2004 ze dne 10. září 2003*
35. *Seznam integrovaných žáků ve školním roce 2003/2004*
36. *Individuální vzdělávací a výchovné plány integrovaných žáků ve školním roce 2003/2004*
37. *Záznamy z hospitační činnosti vedení školy ve školním roce 2003/2004*
38. *Inspekční zpráva, č. j. 127 86/99-11081 ze dne 9. března 1999*

ZÁVĚR

Personální zabezpečení výuky je ve škole průměrné. Zejména na 1. stupni a některým předmětům na 2. stupni základní školy vyučují učitelé bez odborné nebo pedagogické způsobilosti, což se někdy projevilo dílčími nedostatky v metodickém vedení výuky. Stále se nedaří naplnit jeden z hlavních cílů školy, zabezpečit výuku cizích jazyků kvalifikovanými a aprobovanými učiteli. Ředitel školy na tuto situaci reaguje uvážlivým udělováním úvazků, vedením a kontrolou začínajících a nekvalifikovaných učitelů a podporou dalšího vzdělávání pedagogických pracovníků. Získávání nových zkušeností ze vzdělávacích akcí se úspěšně promítá zejména do interaktivních vztahů ve výuce především na 1. stupni.

Rozmístění a skladba kmenových a široké spektrum odborných učeben umožňují kvalitní realizaci vzdělávacích programů. Především prostorové podmínky pro výuku cizích jazyků a vybavení počítačových učeben byly vynikající. Estetická výzdoba a podnětné prostředí většiny tříd přispívaly k vytváření příznivého pracovního klimatu. Zejména na 1. stupni základní školy bylo patrné, že se na výzdobě podíleli sami žáci a rozvíjeli tak vlastní estetické citění. Probíhající rekonstrukce budovy však někdy nevhodně ovlivňovala chod školy i průběh výchovně-vzdělávací činnosti. Schválených, většinou ucelených řad učebnic a na 1. stupni pracovních sešitů měli žáci k dispozici dostatečné množství. Učební a demonstrační pomůcky byly většinou starší až zastaralé. Práce učitelů byla občas ztěžována nedostatkem moderních názorných pomůcek, což vyučující iniciativně nahrazovali vlastní tvorbou. Větší pozornost vedení věnovalo vybavení audiovizuální technikou, které je ve škole na velmi dobré úrovni.

Organizace vzdělávání a výchovy vycházela ze schválených učebních dokumentů. Mezi zásadní pozitiva průběhu vzdělávání a výchovy na 1. stupni patřila mimořádně efektivní a obětavá práce s žákem s mentálním postižením a účinné uplatňování kooperativních a interaktivních činností ve většině sledovaných hodin. Méně efektivní byla vstupní motivace žáků. Na 2. stupni byl častěji zařazován frontální styl výuky s nevýrazným aktivním zapojením žáků do procesu učení. Ke zvýšení zájmu žáků o výuku přispívaly kvalitně vedený řízený rozhovor, zařazování samostatných prací, využití názorných pomůcek a předvádění demonstračních pokusů. Menší důraz byl kladen na rozvoj komunikativních dovedností žáků. Při činnostech vyžadujících týmovou spolupráci, zařazovaných však v menší míře, žáci zvládali mnohé sociální kompetence.

Od poslední inspekce uskutečněné v březnu 1999 došlo k obměně celého vedení školy. Budova školy od roku 2000 prochází postupnou náročnou rekonstrukcí, většinou za plného provozu. To klade zvýšené nároky na práci zaměstnanců školy i činnosti žáků. V oblasti kvalifikovanosti pedagogických pracovníků nedošlo od minulé inspekce k výraznějším změnám. Počet učitelů, kteří nesplňují podmínky odborné nebo pedagogické způsobilosti, zůstal téměř stejný. Ve srovnatelných oblastech řízení školy, materiálního zabezpečení výchovně-vzdělávací činnosti i průběhu a výsledků vzdělávání a výchovy si škola převážně udržela velmi dobrou úroveň.

Složení inspekčního týmu a datum vyhotovení inspekční zprávy

Razítko

Složení týmu	Titul, jméno a příjmení	Podpis
Vedoucí týmu	Mgr. Ladislav Fiala	Ladislav Fiala v. r.
Členové týmu	Mgr. Zdeňka Nešetřilová	Zdeňka Nešetřilová v. r.
	PhDr. Hana Štrajtová	Hana Štrajtová v. r.
	PaedDr. Petr Záborský	Petr Záborský v. r.

Ve Znojmě dne 27. ledna 2004

Datum a podpis ředitele školy stvrzující převzetí inspekční zprávy

Datum převzetí inspekční zprávy: 30. 1. 2004

Razítko

Ředitel školy, nebo jiná osoba oprávněná jednat za školu

Titul, jméno a příjmení

Podpis

Mgr. Jan Hanáček, ředitel školy

Jan Hanáček v. r.

Dle § 19 odst. 7 zákona č. 564/1990 Sb., o státní správě a samosprávě ve školství, ve znění pozdějších předpisů, může ředitel školy podat připomínky k obsahu inspekční zprávy České školní inspekci do 14 dnů po jejím obdržení na adresu pracoviště vedoucího inspekčního týmu, tj. Česká školní inspekce, nám. Armády 8, 669 02 Znojmo. Připomínky k obsahu inspekční zprávy se stávají její součástí.

Hodnotící stupnice:

Stupeň
Vynikající
Velmi dobrý
Dobrý
Vyhovující
Nevyhovující

Další adresáti inspekční zprávy

Adresát	Datum předání/odeslání inspekční zprávy	Podpis příjemce nebo čj. jednacího protokolu ČŠI
Krajský úřad Jihomoravského kraje – odbor školství	2004-02-04	12-1040/04/30-952
Obec Dolní Bojanovice	2004-02-04	12-1040/04/30-952

Připomínky ředitele školy

Datum	Čj. jednacího protokolu ČŠI	Text
---	---	Připomínky nebyly podány.